

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	19
Εισαγωγή	23

Μέρος Πρώτο

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ

1.1.	Λόγος περί των μη αναπαραστατικών συσπειρώσεων του γίνεσθαι του τραγικού ως βλέμμα και ως αίμα. . .	33
1.1.1.	Μικρά προλεγόμενα: Η ποιητική φυσική του βλέμματος και του αίματος.	33
1.1.2.	Το βλέμμα και το αίμα ως μη αναπαραστατικές συσπειρώσεις του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου και το μη αναπαραστατικό γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου ως γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού.	34
1.1.3.1.	‘Το ανθρώπινο’: τρόποι και ποιότητα του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού.	40
1.1.3.1.1.	Βλέμμα, χρόνος, θάνατος — η ανοικτότητα και η ένταση.	40
1.1.3.1.1.1.	Βλέμμα, χρόνος, ανοικτότητα και θάνατος.	40

1.1.3.1.1.2.	Βλέμμα, ανοικτός χρόνος, θάνατος και ένταση.	50
1.1.3.1.2.	Διεύρυνση του λόγου περί ανοικτότητας: Βλέμμα, αίμα, ανοικτότητα και θάνατος.	57
1.1.3.1.3.	Βλέμμα, αίμα, ανοικτότητα, θάνατος και θέαση: πολλαχώς λεγόμενες και πολλαπλώς εννοούμενες μοναδικότητες, ως εκκαλύψεις του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού.	63
1.1.3.1.4.	Μία περαιτέρω διαύγαση του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού: Το ανοικτό και το κλειστό. Ύστατος λόγος για τη συνάντηση του βλέμματος, του αίματος και του χρόνου, με τον θάνατο, με αναφορά, πέρα από την ανοικτότητα, στο κλειστό.	70
1.1.3.2.	Δοκιμή μιας ακόμη διαύγασης του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού. Από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο': το βλέμμα και το αίμα, μη αναπαραστατικές συσπειρωματικές εκδηλώσεις του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού ως μετάβασης από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο'. . .	79
1.1.4.	Οι τρόποι και η φαινομενολογία του γίνεσθαι των μη αναπαραστατικών συσπειρώσεων της ζωής του υποκειμένου, του βλέμματος και του αίματος, ως τρόποι και φαινομενολογία του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού.	110
1.1.4.1.	Οι τρόποι του γίνεσθαι των μη αναπαραστατικών συσπειρώσεων της ζωής του υποκειμένου - οι τρόποι του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού. . .	114
1.1.4.1.1.	Οι τρόποι που αφορούν το μη αναπαραστατικό γίνεσθαι της σχέσης του βλέμματος και του αίματος ως —κατ' αρχήν— αδιαμεσολάβητης - άμεσης και αποκλειστικώς αλληλοαναφερόμενης.	114
1.1.4.1.1.1.	Το αίμα του βλέμματος.	114
1.1.4.1.1.2.	Το βλέμμα του αίματος.	117
1.1.4.1.2.	Οι τρόποι που αφορούν το μη αναπαραστατικό γίνεσθαι της σχέσης του βλέμματος και του αίματος,	

στο οποίο περιλαμβάνεται και ο —πολλαχώς λεγόμενος και πολλαπλώς εννοούμενος— λόγος	120
1.1.4.1.2.1.1. Ο λόγος του βλέμματος	125
1.1.4.1.2.1.2. Το βλέμμα του λόγου	130
1.1.4.1.2.1.3. Ο λόγος του αίματος.	138
1.1.4.1.2.1.4. Το αίμα του λόγου	148
1.1.4.1.2.2. Δύο καταληκτικές παρατηρήσεις για τους τρόπους του μη αναπαραστατικού γίνεσθαι που αφορούν το βλέμμα, το αίμα και τον λόγο	162
1.1.4.1.2.2.1. Οι τρόποι του μη αναπαραστατικού γίνεσθαι που αφορούν το βλέμμα, το αίμα και τον λόγο ως αντι-λαβές μεταξύ του αναπαραστατικού και του μη αναπαραστατικού, ή μεταξύ αντιθέσεων του μη αναπαραστατικού, επί του βλέμματος και του αίματος: η εκκάλυψη του τραγικού συν-λογισμού/ συλλογισμού του αναπαραστατικού και του μη αναπαραστατικού, ή των αντιθέσεων του μη αναπαραστατικού, ως αντι-λογισμού	162
1.1.4.1.2.2.2. Βλέμμα και αίμα, λόγος και σιωπή: το τραγικό ως αγών θανάτου μεταξύ του λόγου του βλέμματος/ του λόγου του αίματος και του βλέμματος του λόγου/ του αίματος του λόγου	174
1.1.4.2. Η φαινομενολογία του γίνεσθαι των μη αναπαραστατικών συσπειρώσεων της ζωής του υποκειμένου - η φαινομενολογία του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, ως: η φαινομενολογία των τρόπων του γίνεσθαι των μη αναπαραστατικών συσπειρώσεων της ζωής του υποκειμένου - η φαινομενολογία των τρόπων του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού	182
1.2. Λόγος περί των αναπαραστατικών μορφών απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού και περί των πολυνύμων εκδοχών της μη απώλειάς του	201

- 1.2.1. Η παραδειγματική, διττή, ενδοκειμενική πραγματικότητα των τραγωδιών του Ευριπίδη: Η κειμενική τους 'συνέχεια' ως αναπαραστατική απώλεια του συνεχούς του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού και η κειμενική τους 'α-συνέχεια' ως μη απώλεια - εκκάλυψή του, μέσα από την ποιητική φαινομενολογία των τρόπων του γίνεσθαι των συσπειρώσεών του που αναδύεται μέσα από τις τραγωδίες του 201
- 1.2.2. Αναγνωστικές - ερμηνευτικές μορφές αναπαραστατικής απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού 214
- 1.2.2.1. Η αναγνωστική - ερμηνευτική μορφή αναπαραστατικής απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού ως φιλοσοφική ανάγνωση - ερμηνεία του 214
- 1.2.2.1.1. Από τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ως τον αντιπλατωνικό Nietzsche: Η αναπαραστατική, φιλοσοφική ερμηνεία της τραγωδίας 216
- 1.2.2.1.2. Η φιλοσοφία της αναπαράστασης αυτοαναγορευόμενη σε τραγωδία 226
- 1.2.2.1.3. Η τραγωδία της φιλοσοφίας ως δραστηριότητας αναπόδραστης από την αναπαράσταση του κόσμου και του υποκειμένου 231
- 1.2.2.2. Παραδείγματα άλλων αναγνωστικών - ερμηνευτικών μορφών αναπαραστατικής απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού: η φιλολογική, η αισθητική, η ψυχχαναλυτική, η ανθρωπολογική και η θεατρολογική ανάγνωση - ερμηνεία του 235
- 1.2.3. Η ανοικτότητα διακύβευσης μεταξύ της απώλειας και της μη απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, ως υποκριτική βίωση - θεαματική παρουσίασή του και ως ανάγνωση ή / και θέασή του: η μοιραία συνέργεια της αναπαραστατικότητας της καθημερινής ζωής και των αναγνωστικών - ερμηνευτικών

	μορφών αναπαραστατικής απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, και τα αποτελεσματικά αντίδοτα της θουκυδίδειας φαινομενολογίας του μη αναπαραστατικού γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου	244
1.2.3.1.	Η ανοικτότητα διακύβευσης μεταξύ της απώλειας και της μη απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, ως υποκριτική βίωση - θεαματική παρουσίασή του	245
1.2.3.2.	Η ανοικτότητα διακύβευσης μεταξύ της απώλειας και της μη απώλειας του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, ως ανάγνωση ή / και θέασή του	276

Μέρος Δεύτερο

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΣΤΟΝ ΕΥΡΙΠΙΔΗ. Η ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΜΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ: Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΤΟΥ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΜΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΗΔΕΙΑ

2.1.	Η εναρκτήρια (σχεδόν) απουσία της διττής ενδοκειμενικής πραγματικότητας της τραγωδίας <i>Μήδεια</i> ως λόγος της Τροφού: Η υποτύπωση της ποιητικής φαινομενολογίας των τρόπων του γίνεσθαι των συσπειρώσεων του μη αναπαραστατικού τραγικού, μέσα από την υπερπύκνωση του τραγικού χρόνου και τον (σχεδόν) πλήρη εγκιβωτισμό της τραγικής δράσης.	289
2.2.	Μία δοκιμή υποτύπωσης του λόγου του αίματος της <i>Μήδειας</i>	309
2.2.1.	Ο λόγος του αίματος της <i>Μήδειας</i> και 'το ανθρώπινο' . .	309

- 2.2.1.1. Ο λόγος του αίματος της Μήδειας ως λογισμός του φόνου 309
- 2.2.1.2. Ο λόγος του αίματος της Μήδειας ως λογισμός του φόνου και οι αντι-λογισμοί της / αντι-λογισμοί του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού -του γίνεσθαι των τρόπων των μη αναπαραστατικών οντολογικών συσπειρώσεων της ζωής της / του χρόνου ανέλιξης της τραγωδίας *Μήδεια*. 341
- 2.2.1.2.1. Αντι-λογισμός₁: Η σύν-ληψη /αντί-ληψη από τη Μήδεια του τριπλού φόνου ως ανόσιου από το βλέμμα του λόγου - ηθική και ως δίκαιου από την ηθική του λόγου του αίματός της: ο όσιος /δίκαιος φόνος των υβριστών-εχθρών της. 341
- 2.2.1.2.2. Αντι-λογισμός₂: Η σύν-ληψη/αντί-ληψη από τη Μήδεια της εκ μέρους της διάπραξης της παιδοκτονίας ως απορριπτέας από τον λόγο του αίματός της - μητρική αγάπη, αλλά ως δικαίας από την ηθική του λόγου του αίματος και ως προτιμητέας από τον λόγο του αίματός της - μητρική αγάπη: η παιδοκτονία ως αποφυγή της νέας ύβρεως απέναντί της - του φόνου των παιδιών της εκ μέρους των εχθρών της και ως προτιμητέα από τον παντοτινό χωρισμό της από τα εν ζωή ευρισκόμενα παιδιά της 347
- 2.2.1.2.3. Αντι-λογισμός₃: Η σύν-ληψη/αντί-ληψη από τη Μήδεια της πράξης της παιδοκτονίας ως φαινομενικά διαπραχθείσας από τον λόγο του αίματος της ίδιας ως φονικής εκδίκησης που περιλαμβάνει και την παιδοκτονία και ως ουσιαστικά / πραγματικά διαπραχθείσας από την ύβριν του πατέρα τους απέναντί της -την αιτία της ανάγκης του λόγου του αίματός της για φονική εκδίκηση που περιλαμβάνει και την παιδοκτονία. 357
- 2.2.1.2.4. Αντι-λογισμός₄: Η σύν-ληψη/αντί-ληψη από τη Μήδεια του χρόνου της εκ μέρους της διάπραξης της

	παιδοκτονίας ως στιγμιαίας λήθης του λόγου του αίματός της ως μητρικής αγάπης και συγχρόνως ως στιγμιαίας ικανοποίησης της ανάγκης του λόγου του αίματός της για φονική εκδίκηση που περιλαμβάνει και την παιδοκτονία, και επίσης ως διαρκούς αιτίας για θρήνο εκ μέρους του λόγου του αίματός της ως μητρικής αγάπης, μετά τη διάπραξη της παιδοκτονίας	362
2.2.2.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας και το 'μη ανθρώπινο'.	365
2.2.2.1.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας ως μετάβαση από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο' - κόσμο/φύση . . .	365
2.2.2.1.1.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας και τα συναισθήματά της ως μετάβαση από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο' - κόσμο/φύση: ερημία, ξενότητας, μοναξιά, εχθρότης.	366
2.2.2.1.2.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας και το καθεστώς της κοινωνικής της παρούσας ως μετάβασης από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο' - κόσμο/φύση: φυγή - εξορία και περιπλάνηση.	368
2.2.2.1.3.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας και το καθεστώς της οντικής της παρούσας ως μετάβασης από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο' - κόσμο/φύση: η Μήδεια ως πέτρα, ως θαλασσινή τρικυμία, ως σίδηρος, ως τάυρος, ως λέαινα, ως Σκύλλα και ως Ερινύα. . . .	372
2.2.2.2.	Ο λόγος του αίματος της Μήδειας, ο διττός της λογισμός ως αντι-λογισμός, και ο διττός του λόγος, ως μετάβαση από 'το ανθρώπινο' στο 'μη ανθρώπινο' - θεϊκό/κόσμο-φύση, ή ως η διπλή εγγραφή της ανάγκης: η ανάγκη του λόγου του αίματος της εγκαταλελειμμένης από τον Ιάσονα Μήδειας για φονική εκδίκηση απέναντί του και η ανάγκη του θεϊκού κόσμου/φύσης για επιβολή της κοσμικής/θεϊκής δίκης έναντι του Ιάσονα για την εκ μέρους του αδικία της αθέτησης των θεϊκών όρκων του γάμου του με τη Μήδεια	386

- 2.3. Παραδειγματική εξέταση της διττής ενδοκειμενικής πραγματικότητας της τραγωδίας *Μήδεια*. 454
- 2.3.1. Η κειμενική της 'συνέχεια' ως αναπαραστατική απώλεια του συνεχούς του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού, μέσα από την εναλλαγή των τοπικών της έκφρασης της σχέσης του μη αναπαραστατικού λόγου και των τροπισμών της έκφρασης της σχέσης του αναπαραστατικού λόγου με το βλέμμα και το αίμα: Ο αγών θανάτου και οι συμμετέχοντες σε αυτόν λόγοι: ο λόγος του βλέμματος και ο λόγος του αίματος, εναντίον του βλέμματος του λόγου και του αίματος του λόγου. 454
- 2.3.1.1. Ο αγών θανάτου του λόγου του βλέμματος και του λόγου του αίματος της *Μήδειας*, εναντίον του βλέμματος του λόγου και του αίματος του λόγου του Κρέοντα και η έκβασή του: Η νίκη του λόγου του βλέμματος και του λόγου του αίματος της *Μήδειας* ως απρόσκοπτη ικανοποίηση της ανάγκης του λόγου του αίματός της για εκδίκηση, μέσα από τον φόνο του Κρέοντα και της κόρης του. 454
- 2.3.1.2. Οι δύο αγώνες θανάτου του λόγου του βλέμματος και του λόγου του αίματος της *Μήδειας*, εναντίον του βλέμματος του λόγου και του αίματος του λόγου του Ιάσονα και η έκβασή τους: Η νίκη του λόγου του βλέμματος και του λόγου του αίματος της *Μήδειας* ως απρόσκοπτη ικανοποίηση της ανάγκης του λόγου του αίματός της για εκδίκηση, μέσα από τον φόνο της συζύγου του, του πατέρα της, και των δύο του παιδιών. 459
- 2.3.1.3. Η παραδειγματική αυτοαναφορά της τραγωδίας *Μήδεια* στη διττή ενδοκειμενική της πραγματικότητα: Ο όλος λόγος του Χορού ως (ένας) αμφιλογισμός, δηλαδή ως (μία) κειμενική, πολύτροπη, αποδοχή της άτοπης συν-παρουσίας αφενός του διττού λογισμού

και του διττού λόγου του λόγου του αίματος της Μήδειας, και αφετέρου του βλέμματος του λόγου και του αίματος του λόγου. Οι επιμέρους εκφάνσεις του αμφιλογισμού του όλου λόγου του Χορού ως, περιοδικές, τοπικές (απο)νομές κειμενικής αποδοχής του διττού λογισμού και του διττού λόγου του λόγου του αίματος της Μήδειας, ως, περιοδικές, τοπικές (απο)νομές κειμενικής αποδοχής του βλέμματος του λόγου και του αίματος του λόγου, και ως σποραδικές, πολύμορφες, εποχές έναντι αμφοτέρων. 466

23.2.

Παραδειγματική εξέταση της εκκάλυψης της ποιητικής φαινομενολογίας του συνεχούς του γίνεσθαι των τρόπων των συσπειρώσεων του μη αναπαραστατικού τραγικού - των τρόπων του συνεχούς του γίνεσθαι των μη αναπαραστατικών οντολογικών συσπειρώσεων του υποκειμένου, μέσα από την κειμενική 'α-συνέχεια' της τραγωδίας *Μήδεια* 474

23.2.1.

Η εκκάλυψη του συνεχούς του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού ως η συνέχεια της μη αναπαραστατικής οντολογικής συσπείρωσης του γίνεσθαι του υποκειμένου - βλέμμα, του ανοικτού προς τη συνέχεια της μη αναπαραστατικής οντολογικής συσπείρωσης του γίνεσθαι του υποκειμένου -αίμα, μέσα από την κειμενική 'α-συνέχεια' της τραγωδίας *Μήδεια* 475

23.2.1.1.

Το βλέμμα - μη αναπαραστατική οντολογική συσπείρωση του γίνεσθαι της ζωής της Μήδειας, ως συσπείρωση του όλου γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού -*Μήδειας*, εκκαλυπτόμενη μέσα από την κειμενική 'α-συνέχειά' της: Το λιωμένο από τα δάκρυα βλέμμα του λιωμένου σώματος της οργής και της ερημίας της ερωτικής εγκατάλειψης και το μαινόμενο βλέμμα της φονικής εκδίκησης ως διπλής δολοφονίας και ως παιδοκτονίας 475

- 2.3.2.1.2. Η εκκάλυψη του συνεχούς του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού -*Μήδειας*, μέσα από την κειμενική 'α-συνέχεια' της: η μεγάλη συνέχεια της παρουσίας της μη αναπαραστατικής οντολογικής συσπείρωσης του γίνεσθαι της ζωής της *Μήδειας* - βλέμμα. 485
- 2.3.2.1.2.1. Το βλέμμα της *Μήδειας*, και ο λόγος του, ο λόγος του βλέμματος της *Μήδειας*, ως μέρος της μεγάλης συνέχειας του λόγου του βλέμματος της θέασης των παιδιών της και του προεικάσματος, αλλά και του εικάσματος, της εκ μέρους της σφαγής τους, χάρη, στην εν-οφθάλμιση σε αυτόν του λόγου του βλέμματος της Τροφού και του λόγου του βλέμματος του Χορού. 485
- 2.3.2.1.2.2. Το βλέμμα της *Μήδειας*, και ο λόγος του, ο λόγος του βλέμματος της *Μήδειας* ως λόγος προεικάσματος του φόνου της συζύγου του Ιάσονα και η εν-οφθάλμιση σε αυτόν του λόγου του Αγγέλου: η θέαση του γίνεσθαι του θανάτου της νέας συζύγου του Ιάσονα, μέσα από τις μη αναπαραστατικές οντολογικές συσπειρώσεις της θνήσκουσας ζωής της: το άδειο βλέμμα της και το στάζον αίμα της. 513
- 2.3.2.2. Η εκκάλυψη του συνεχούς του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού ως η συνέχεια της μη αναπαραστατικής οντολογικής συσπείρωσης του γίνεσθαι του υποκειμένου - αίμα, του ανοικτού προς τη συνέχεια της μη αναπαραστατικής οντολογικής συσπείρωσης του γίνεσθαι του υποκειμένου - βλέμμα, μέσα από την κειμενική 'α-συνέχεια' της τραγωδίας *Μήδεια*. 522
- 2.4. Η μοναδική δύναμη της ανάγκης των τρόπων των μη αναπαραστατικών οντολογικών συσπειρώσεων του... γίνεσθαι της ζωής της *Μήδειας*, να ανελίσσει και στο τέλος να επιτυγχάνει την έσχατη κορύφωση και την

υπέρτατη πύκνωση του γίνεσθαι του μη αναπαραστατικού τραγικού - <i>Μήδειας</i> : την παιδοκτονία, αλλά και η μοναδική δύναμη της ίδιας ανάγκης, δυνητική και πραγματική, να αναιρεί την ανέλιξη και την επίτευξη αυτή	528
---	-----

ΕΠΙΜΕΤΡΟ	561
----------------	-----

Summary	585
---------------	-----